

اسرائیل افزون بر قتل انسان‌های بی‌گناه در کار نابودی زیرساخت‌های لبنان است

کشتار اقتصادی

نوشته: مظفر ترابی

● مؤسسه ۲ میلیارد دلاری "سولیدره" رفیق حریری
● بازسازی بیروت را سازماندهی کرد و در ناحیه تجاری
● مرکزی بیروت تالار بورس در ژانویه ۱۹۹۶ گشایش
● یافت. بانک و بیمه‌های خارجی به کشور بازگشتند، ولی
● حکومت مواجه با چالش‌های جدی در صحنه اقتصادی
● بود. دولت می‌بایست از ذخائر خارجی خود استفاده
● می‌کرد و استقراض را در برنامه‌های خود قرار می‌داد.
● کسری‌های بودجه‌ای حکومت را کم می‌کرد و شکاف
● بین فقیر و غنی را که در دهه ۱۹۹۰ عمیق‌تر شده و موجب
● نارضایتی توده‌های مردم از توزیع منافع بازسازی گردیده
● بود، می‌کاست. این شکاف، حکومت را مجبور کرد که
● در بهبود شرایط زندگی به ضرر بازسازی زیر بناها تجدید
● نظر کند.

● در جدول زیر برآورد تولید ناخالص داخلی لبنان به
● قیمت بازار که از سوی صندوق بین‌المللی پول به دلار
● و پوند لبنان صورت گرفته برای نشان دادن روند‌های
● فوق آورده شده است:

در زمینه اثر جنگ خاورمیانه بر بازار بورس، کارشناسان معتقدند که تداوم بحران، می‌تواند زمینه‌ساز رکود شدید در آمریکا شود

● ۵ درصد کاهش یافت و ذخائر از زهای خارجی از ۷۴
● میلیارد دلار به ۶ میلیارد دلار افزایش یافت. ورود
● سرمایه‌های خارجی موجب اضافی تراز پرداخت‌ها و
● باثبات شدن نسبی پوند لبنان شد. در زمینه بازسازی زیر
● ساخت‌های اقتصادی و فیزیکی نیز پیشرفت‌های قابل
● ملاحظه‌ای حاصل شد و اقتصاد، چهره جنگ‌زده پیشین
● را فراموش کرد.

● جنگ داخلی سال‌های ۱۹۷۵ تا ۱۹۹۰، به هنگامی که
● لبنان به "سوئیس خاورمیانه" شهره گشته بود، بر زیر
● ساخت‌های اقتصادی این کشور کوچک آسیب جدی
● وارد آورد، تولید اقتصادی آن را به نصف تقلیل داد و این
● مرکز فعالیت و بازرگانی خاورمیانه را از رونق انداخت.
● فرا رسیدن دوران صلح به دولت مرکزی توان کنترل
● بیروت، جمع‌آوری مالیات و تجدید دسترسی به
● تسهیلات اصلی بندری و حکومتی را داد. در نتیجه،
● تولید ناخالص داخلی جاری سرانه لبنان در دهه ۱۹۹۰ به
● میزان ۳۵۳ درصد افزایش یافت.

● بهبود اقتصادی شرایط استقرار سیستم بانکی سالم از
● جهت مالی را فراهم کرد، تولیدات صنایع کوچک و
● متوسط پروتق پا گرفت، حواله‌های لبنانی‌های مقیم
● خارج و خدمات بانکی به کمک اقتصاد آمد، صادرات
● مواد کشاورزی و ساخته شده افزایش یافت و کمک‌های
● بین‌المللی به عنوان منبع اصلی ارزی لبنان اوج گرفت.
● اقتصاد لبنان دستاوردهای چشم‌گیری از زمان ارائه
● "آفق ۲۰۰۰" یعنی برنامه ۲۰ میلیارد دلاری بازسازی در
● سال ۱۹۹۳ به دست آورده است. تولید ناخالص داخلی
● ۸ درصد در سال ۱۹۹۴ و ۷ درصد در سال ۱۹۹۵ قبل از
● عملیات اسرائیل در آوریل سال ۱۹۹۶، که موجب وارد
● آمدن آسیب بر فعالیت‌های اقتصادی لبنان شد، رشد
● نمود. میانگین رشد اقتصادی واقعی لبنان برای سال‌های
● ۱۹۹۷ و ۱۹۹۸ به ترتیب ۳ و ۱ درصد بود. در فاصله
● سال‌های ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۸ تورم سالانه از ۱۰۰ درصد به

سال	تولید ناخالص داخلی	نرخ پوند به دلار آمریکا
۱۹۸۰	۱۴/۰۰۰	۳/۴۳ پوند لبنانی معادل یک دلار آمریکا
۱۹۸۵	۵۹/۳۲۹	۱۶/۴۱ پوند لبنانی معادل یک دلار آمریکا
۱۹۹۰	۱/۹۷۳/۰۰۰	۲۰/۶۹۵ پوند لبنانی معادل یک دلار آمریکا
۱۹۹۵	۱۸/۰۲۷/۶۰۷	۱/۶۲۱ پوند لبنانی معادل یک دلار آمریکا
۲۰۰۰	۲۵/۱۴۳/۰۰۰	۱/۵۰۷ پوند لبنانی معادل یک دلار آمریکا
۲۰۰۵	۳۳/۲۴۳/۰۰۰	۱/۵۰۷ پوند لبنانی معادل یک دلار آمریکا

رژیم اقتصادی و برنامه اصلاحات لبنان

رژیم اقتصادی لبنان مبتنی بر بازار آزاد و سنت های بازرگانی و خدمات است. گردشگری و بانکداری موتور اصلی رشد اقتصادی این سرزمین را تشکیل می دهند. در لبنان هیچ گونه محدودیت بر ارزهای خارجی و ورود و خروج سرمایه اعمال نمی شود و همچون سوئیس، محرمانه بودن حساب های مشتریان در بانک ها به شدت مراعات می شود. به تازگی قانون مقابله با پولشویی به مرحله اجرا در آمده است. در عین حال اصولاً هیچ محدودیتی بر سرمایه گذاری خارجی اعمال نمی شود و هیچ کشوری تحریم اقتصادی بر ضد لبنان برقرار نکرده است.

لبنان دارای ۱۲ میلیون جمعیت مقیم خارج است. بیشتر این افراد کاسب کار هستند و برای خانواده های خود در لبنان همه ساله پول می فرستند تا با آن گذران زندگی کنند.

لبنان قادر به جذب کمک های خارجی قابل توجهی نبوده است تا به بازسازی کشور، که از جنگ داخلی سال های ۱۹۷۵-۱۹۹۰ و اشغال جنوب کشور توسط اسرائیل در سال های ۱۹۷۸-۲۰۰۰ آسیب دیده بود، سر و سامان دهد. افزون بر این توازن اجتماعی حساس لبنان و از هم پاشیدن تقریبی مؤسسات دولتی در زمان جنگ داخلی دولت را از انجام وظایف بازسازی به اندازه مورد لزوم بازداشت. مجموعه این شرائط بدهی انباشته ای را ایجاد کرد که تا سال ۲۰۰۱ به ۲۸ میلیارد دلار بالغ گردید. این رقم ۱۵۰ درصد تولید ناخالص داخلی را تشکیل می داد. در سال های ۲۰۰۰ و ۲۰۰۱ عملکرد اقتصادی لبنان در رکود کامل و رشد صفر درصد بود. دلیل این امر رکود صنعت گردشگری، بانکداری، صنایع و ساختمان سازی بود. بیکاری ۱۴ درصد در سال ۲۰۰۰ و ۲۹ درصد در سال ۲۰۰۱ محاسبه شده است.

برنامه های جاری اصلاحات این کشور بر سه اصل استوار است:

- احیای اقتصادی با رشد پایدار و با بخش خصوصی به عنوان موتور اصلی.
- تثبیت مالی و توسعه ساختاری وضعیت مالی عمومی.
- ثبات پولی، مالی و قیمت ها.

دولت تعهد پایداری نسبت به ثبات پوند لبنان دارد که از سپتامبر ۱۹۹۹ با دلار آمریکا تقریباً به برابری رسیده است. در اواخر سال ۲۰۰۰ دولت حقوق گمرکی را به نحو چشم گیری کاهش داد، طرح های تشویق صادرات برای کشاورزی را قبول کرد، مخارج تامین اجتماعی را کاست، سرمایه گذاری در بخش املاک توسط خارجیان

محدود کرد و سیاست آسمان باز را اتخاذ کرد. اجرای این سیاست ها تا در سال ۲۰۰۱ آثار مثبتی بر اقتصاد گذاشت. افزایش نسبی ارزش پوند لبنان رقابت گری اقتصاد این کشور را به مخاطره انداخت. صادرات کالا نیز از ۲۳ درصد تولید ناخالص داخلی در سال ۱۹۸۹ به ۴ درصد در سال ۲۰۰۰ کاهش یافت.

از سال ۲۰۰۱ دولت لبنان توجه خود را به اقدامات مالی، افزایش مالیات بر بنزین، کاهش هزینه ها، و تصویب مالیات های ارزش افزوده، که از فوریه ۲۰۰۲ اجرایی شد، معطوف داشت. انجام این امور همراه با تقلیل رشد پول و دلاری شدن سپرده ها توان بانک های بازرگانی برای تامین مالی دولت را کاهش داد. به این ترتیب بیشتر بدهی ها و بار آن به بانک مرکزی تحمیل شد. این سیاست پولی کردن کسری مالی (Monetization) فشار زیادی به ذخایر بانک مرکزی وارد کرد. تنها با انتشار قرضه های اروپایی (Eurobond) در دو سال اخیر وضع اندکی بهبود یافت. بانک مرکزی با دخالت مستقیم در

در لبنان هیچ گونه محدودیت بر ارزهای خارجی و ورود و خروج سرمایه اعمال نمی شود و همچون سوئیس، محرمانه بودن حساب های مشتریان در بانک ها به شدت مراعات می شود

بازار توانست پول بائبات و در عین حال همراه تورم پایین و اعتماد سرمایه گذاران به دادن قرض را البته با پرداخت هزینه هایی حفظ کند. با وجود این در سال ۲۰۰۰ ذخایر بین المللی لبنان ۲/۴ میلیارد دلار کاهش یافت. در نیمه اول سال ۲۰۰۱ نیز ۷۶ میلیارد دلار دیگر از طرف بانک مرکزی برداشت شد.

خصوصی سازی

در سال ۲۰۰۲ دولت لبنان بر خصوصی سازی تاکید فراوان نمود. دولت، در گام نخست، بخش مخابرات و برق را خصوصی کرد و برای فروش خطوط هوایی، فرودگاه بیروت، شبکه های آب شهری را در برنامه خود

قرار داد و قول داد برای کاهش بدهی های دولت و کسری بودجه روند فروش ها را برای خصوصی سازی با ابزارهای کاستن از حقوق بگیران دولت، کاهش نرخ بهره، و رشد بخش خصوصی و تشویق سرمایه گذاری خارجی ادامه دهد.

دولت همچنین اصلاحات اداری را که موجب در دست دولت هم بوده است در برنامه خود گنجانده تا تکنوکرات های قابل تری را به استخدام در آورد، برنامه های جاه طلبانه اقتصادی را ادامه دهد و موجبات پس انداز مردم و اصلاح سیستم مالیات را فراهم نماید. حکومت همچنین در تلاش است نیاز های برنامه تعدیل اقتصادی را بر آورد و در نوسازی، مدرن سازی، منطقی کردن هزینه ها، خصوصی سازی و مدیریت بدهی ها اقدام هایی بردارد.

جهانگردی

وزیر جهانگردی لبنان می گوید در ۱۱ ماه اول سال ۲۰۰۴ تعداد ۷۲ میلیون نفر از لبنان دیدار کردند که ۳۰ درصد نسبت به مدت مشابه سال قبل بیشتر است. بیشتر گردشگران از کشورهای عرب خلیج فارس بوده اند که پس از وقایع ۱۱ سپتامبر به لبنان روی آورده اند.

یک هفته پس از شروع حملات اخیر اسرائیل طبق بر آورد حکومت لبنان اقتصاد این کشور ۵۰۰ میلیون دلار و در ۱۰ روز اول دو برابر آن خسارت متحمل شده است. البته وزیر مالیه لبنان آقای "جهاد آزور" معتقد است که اقتصاد کشور از این حملات جان سالم به در خواهد برد. این نگرانی وجود دارد که ادامه حملات منبع درآمد صنعت گردشگری لبنان را بخشکاند. گردشگری، که ۱۵ درصد کل اقتصاد لبنان را تشکیل می دهد، در نیمه اول سال ۲۰۰۶ حدود ۵۰ درصد نسبت به سال قبل افزایش یافته بود. حکومت انتظار ۷۶ میلیون نفر گردشگر را در سال جاری داشت که می توانست ۲/۵ میلیارد دلار برای اقتصاد لبنان به ارمغان آورد. لبنانی ها در ۱۵ سال گذشته تلاش فراوانی برای احیای صنعت گردشگری کرده اند.

آثار حمله اسرائیل به لبنان

در پی اسارت دو سرباز اسرائیل به دست چریک های لبنانی حملات اسرائیل به لبنان آغاز شد. در سه هفته اول تهاجم اسرائیل به لبنان حدود ۳ میلیارد دلار به اقتصاد این کشور خسارت وارد شد. پیش بینی ها حاکی است که رشد اقتصادی مورد انتظار سال ۲۰۰۶ تحقق نخواهد یافت و بین ۱ تا ۲ درصد از نرخ آن کاسته خواهد شد. با وجودی که بانک مرکزی لبنان ارز کافی برای پشتیبانی از پوند لبنان و حفظ اعتماد به اقتصاد کشور در

گرچه اقتصاد لبنان با بدهی های خارجی به حرکت خود ادامه می داد ولی این انتظار وجود داشت که در سال ۲۰۰۶ به رشد اقتصادی ۴،۵ درصد نائل آید. اینک کل زیر ساخت های اقتصادی لبنان در اثر حملات اسرائیل منهدم و یا از حیز انتفاع ساقط شده اند؛ از جمله پل ها و خطوط ارتباطی و وسائل مخابراتی و خبررسانی، کارخانجات و فرودگاه ها. همچنین این

حملات از جهت گردشگری و صادرات، بازرگانی، تولید و درآمدها نیز اثر منفی برجای می گذارد که هم اکنون تعیین میزان دقیق آن ممکن نیست.

این که جنگ لبنان تا چه حد به رشد اقتصادی جهان لطمه بزند، بستگی به دوام این بحران دارد. مدیر مالی گروه اقتصادی "آلیانس" پیش بینی کرد: "اگر بهای نفت خام به بشکه ای ۸۵ دلار برسد و برای مدتی طولانی چنین بماند، رشد اقتصادی سراسر جهان بین ۱/۱ تا ۰/۲ درصد کاهش خواهد یافت. از دید یک کارشناس دیگر، خطر بزرگ آنجاست که تنش اسرائیل و حزب الله، حمل نفت از خلیج فارس را دستخوش اختلال کند. در این صورت، بهای هر بشکه نفت می تواند برای مدتی طولانی به بیش از ۱۰۰ دلار افزایش یابد.

به رغم همه این نگرانی ها، برخی کارشناسان اقتصادی غرب بر این عقیده اند که شرایطی شبیه بحران نفتی سال ۱۹۷۳ تکرار نخواهد شد، زیرا بازار مالی و مواد خام جهان، نسبت به گذشته توانایی بیشتری برای تاب آوردن در برابر بحران ها یافته است. "اشتفان شنایدر"، رئیس بخش اقتصاد بین المللی دوپچه بانک، در مصاحبه ای با تلویزیون صدای آلمان (دویچه وله) گفت: "مکانیسم بازار پول و مواد خام، همواره بهتر عمل می کند و در نتیجه، سیاست پولی جهان می تواند با بحران هائی نظیر آنچه در لبنان پیش آمده است، مقابله کند."

در زمینه اثر جنگ خاورمیانه بر بازار بورس، کارشناسان معتقدند که تداوم بحران، می تواند زمینه ساز رکود شدید در آمریکا شود و این نگرانی، بر بازار بورس سهام اثر نهاده است. در این میان، اقتصاد لبنان بیش از همه صدمه دیده است. در حملات هوائی اسرائیل، پل ها، جاده ها، تاسیسات بندری، فرودگاه ها و انبارهای مواد اولیه نابود شده اند. بانک های لبنان نیز، از ترس کاهش ذخائر نقدی، پرداخت های خود را به هزار دلار برای هر مشتری کاهش داده اند.

آینده لبنان

آینده لبنان را نمی توان به درستی پیش بینی کرد، زیرا تا

اقتصاد دانان ۵ میلیارد دلار سرمایه و حدود پنج سال زمان لازم است تا خسارات های سه هفته گذشته جبران شود. "سامی حداد" وزیر اقتصاد و بازرگانی لبنان این تهاجم را برای اقتصاد کشورش فلج کننده و مصیبت بار توصیف کرده است.

لبنان از قبل حدود ۳۸ میلیارد دلار بدهی خارجی داشت. این میزان بدهی ۱۸۰ درصد تولید ناخالص داخلی آن کشور است. به این ترتیب، لبنان حتی در صورت توقف تهاجم به کمک های خارجی جهت انجام بازسازی اقتصادی احتیاج خواهد داشت. در این میان شاید مشکل ترین کار، جلب اعتماد سرمایه گذاران و بازگشت آن ها به کشور باشد.

آثار جنگ فقط به لبنان محدود نشده است بلکه کشورهای اردن، مصر و ترکیه را تحت تاثیر قرار داده است. در همه این کشورها بازار سهام سقوط کرده است. فقط در کشورهای خلیج فارس به جای تنزل، ترقی در قیمت سهام حاصل شده است که شاید دلیل آن، منتفع شدن این کشور ها از ناامنی در منطقه هلال خصیب و جذب بخشی از سرمایه های فراری باشد.

اختیار دارد عربستان سعودی یک میلیارد دلار به بانک مرکزی لبنان انتقال داده است تا اقتصاد این کشور و پوند لبنان را مورد حمایت قرار دهد. بیشتر لبنانی های مقیم خارج پول های سپرده خود را به لبنان منتقل و در بانک های کشورشان نگهداری می کنند. به همین علت بانک مرکزی علاقه مند به کاهش ارزش پوند لبنان نیست، زیرا موجب فرار پس انداز ها خواهد شد.

قیمت نفت در نتیجه تهاجم اسرائیل به لبنان افزایش یافته و اقتصاد کشورهای عمده وارد کننده نفت را متاثر کرده است. محاصره هوایی و دریایی و بمباران راه های ارتباطی موجب توقف تجارت و خرید و فروش کالا و صادرات و واردات شده است. برنامه اصلاحات اقتصادی دولت مختل شده است و ممکن است لبنان با برقراری رژیم کترلی سخت به مواجهه با اثرات بحران بپردازد.

شاخص بورس اوراق بهادار لبنان بعد از حمله ۱۴ درصد کاهش یافت. در این میان سهام شرکت Solidere مربوط به رفیق حریری، نخست وزیر ترور شده لبنان، با بیشترین کاهش (۱۵ درصد) مواجه شده است. بانک ها برداشت از حساب های پس انداز مردم عادی را به هزار دلار در روز محدود کرده اند.

بمباران ها آثار مخربی بر اقتصاد لبنان که از قبل و بر اثر ترور رفیق حریری در رکود نسبی به سر می برد، داشته است. در این میان، منابع گردشگری لبنان که بین ۱۲ تا ۱۵ درصد تولید ناخالص داخلی لبنان را تشکیل می داد از میان رفته، سرمایه گذاران فرار کرده اند، بخش اعظم تجارت متوقف شده و کار ساختمان سازی معطل مانده است. در ضمن تا کنون حدود نیم میلیون نفر از مردم جنوب لبنان نیز آواره شده اند که خود باری بر اقتصاد بقیه لبنان به شمار می آید. در ضمن بیش از ۱۰۰۰ نفر هم کشته و بیش از چند هزار نفر نیز زخمی شده اند. شماری نیز به سوریه و کشورهای اطراف مانند قبرس کوچ کرده اند.

بر اساس برآوردی محافظه کارانه خسارات ناشی از جنگ در لبنان روزانه ۷۰ میلیون دلار است. به نظر

**توازن اجتماعی حساس
لبنان و از هم پاشیدن
تقریبی مؤسسات دولتی
در زمان جنگ داخلی
دولت را از انجام وظایف
بازسازی به اندازه مورد
لزوم بازداشت**

شاخص‌های عمده اقتصادی لبنان

۳/۸ میلیون نفر جولای ۲۰۰۵	جمعیت
۲۸ درصد در سال ۱۹۹۹	جمعیت زیر خط فقر
۱۲ میلیون نفر لبنانی به صورت مهاجر در کشورهای خارج اقامت دارند	جمعیت مهاجر
۱/۲۶ درصد در سال ۲۰۰۵	رشد جمعیت
۱۰/۴۰۰ کیلومتر مربع	مساحت
۴۵۴ کیلومتر که از آن ۷۴ کیلومتر با اسرائیل و ۳۷۵ کیلومتر با سوریه است و ۲۲۵ کیلومتر هم با دریای مدیترانه ساحل دارد	مرزها
عربی (۹۵ درصد)، ارمنی (۴ درصد) و فرانسوی و انگلیسی ۱ درصد	زبان
اسلام ۵۹/۷ درصد، مسیحی ۳۹ درصد و بقیه ۱/۳ درصد	ادیان عمده
۷۲/۶۳ سال	عمر متوسط
۸۷/۴ درصد	باسوادی
۱۷/۸ میلیارد دلار	درآمد سرانه داخلی
۴/۸۰۰ دلار در سال	درآمد سرانه داخلی سرانه
منهای ۴/۰۹ میلیارد دلار در سال ۲۰۰۵	توازن حساب‌های جاری
۶ درصد مورد انتظار در سال ۲۰۰۶	رشد اقتصادی
آهک، سنگ آهن، نمک، منابع آب، زمین‌های قابل کشاورزی	منابع
۱/۷۸۲ میلیارد دلار فوب ۲۰۰۵	صادرات
سوریه ۲۴/۹ درصد، امارات عربی متحده ۱۰ درصد، ترکیه ۶/۹ درصد، سوئیس ۶/۷ درصد و عربستان سعودی ۵/۳ درصد.	شرکای صادراتی
۸/۸۵۵ میلیارد دلار فوب ۲۰۰۵	واردات
ایتالیا ۱۱/۲/۲ درصد، فرانسه ۱۰/۳ درصد، سوریه ۹/۸ درصد، آلمان ۸/۶ درصد، چین ۵/۸ درصد، آمریکا ۵/۵ درصد و انگلیسی ۴/۶ درصد در سال ۲۰۰۴	شرکای عمده واردات
۱۹/۴۹ میلیارد دلار بر آورد سال ۲۰۰۵ برحسب برابری قدرت خرید.	تولید ناخالص داخلی
نیم درصد برآورد سال ۲۰۰۵	رشد واقعی تولید ناخالص داخلی
۵/۱۰۰ دلار برحسب برابری قدرت خرید	سرانه تولید ناخالص داخلی
کشاورزی ۱۲ درصد، صنایع ۲۱ درصد و خدمات ۶۷ درصد (سال ۲۰۰۰)	تولید ناخالص داخلی برحسب بخش‌های اقتصاد
۲/۶ میلیون نفر با اضافه یک میلیون کارگر خارجی	نیروی کار
۱۸ درصد در سال ۱۹۹۷	بیکاری
۲/۴ در سال ۲۰۰۵	تورم
مرکبات، انگور، گوجه فرنگی، سیب، سبزیجات، سیبزمینی، زیتون، تنباکو، گوسفند و بز	تولیدات کشاورزی
بانکداری، گردشگری، عمل آوری غذا، جواهرسازی، سیمان، منسوج، تولیدات معدنی و شیمیایی، چوب تولیدات میلمان، تصفیه روغن فلز کاری	صنایع عمده
۲۰۰/۷ درصد تولید ناخالص داخلی (برآورد سال ۲۰۰۵)	بدهی دولت
۲۵/۹۲ میلیارد دلار برآورد ۲۰۰۵	بدهی خارجی
۲۵/۵ درصد تولید ناخالص داخلی	سرمایه گذاری (ثابت ناخالص)
۴/۹۵۳ میلیارد دلار (۲۰۰۵)	بودجه (درآمد)
۶/۵۹۵ میلیارد دلار منجمه هزینه‌های سرمایه‌ای (۲۰۰۵)	بودجه (مخارج)
۱۵/۳۴ میلیارد دلار ۲۰۰۵	ذخائر ارزهای خارجی
۱۰/۶۷۰ کیلو وات در ساعت در سال ۲۰۰۳	تولید برق
۱۰/۶۷۰ کیلو وات در ساعت (۲۰۰۳)	مصرف برق
۷۵۰ کیلو وات در ساعت	واردات برق
۱۰۲/۰۰۰ بشکه در روز	مصرف نفت
بیش از ۱۶۰ شرکت عمده این کشور در لبنان کار می‌کنند و متعاقب حذف محدودیت‌های گذرنامه‌ای در سال ۱۹۹۷ تعدادی از شرکت‌های بزرگ آمریکایی شعباتی را در لبنان گشودند و با دفتر منطقه‌ای ایجاد کردند منجمه مایکروسافت، امریکن ایر لاینز، کواکولا، پپسی-کولا، جنرال الکتریک و سیسکو. •	حضور شرکت‌های آمریکایی در لبنان